

Šiaulių „Lidl“ vadovė pozityvią atmosferą darbe kuria jau 9 metus

Gera atmosfera – vienas iš būtinų sėkmingo darbo garantų. Tuo įsitikinusi Šiaulių Tilžės g. 217 esančios „Lidl“ vadovė Ernesta Jankauskienė, pozityvią aplinką darbe kurianti savo pavyzdžiu. Parduotuvės vadovė teigia gebanti tiek atsargiai priėti prie darbuotojo, jį išklausti, kartu pajuokauti, o esant reikalui – ir suteikti reikalingų profesinių patarimų.

Moteris įsitikinusi, kad prie jos sėkmingos patirties „Lidl“ prisidėjo ankstesnė patirtis – gyvendama Didžiojoje Britanijoje E. Jankauskienė dirbo paslaugų sektoriuje.

„Man teko vadovauti itin skirtingų charakterių, temperamentų, tautybių komandai. Darbas buvo sunkus, bet įgijau daug patirties, o tai lėmė, kad naujų pareigų Lietuvoje bei vadovavimo naujai komandai visai nebijojau“, – pasakoja ji.

Grįžusi į Lietuvą ji susidomėjo šalyje besikuriančio prekybos tinklo „Lidl“ skelbimu. Moteris prisimena, kad dirbti „Lidl“ ją traukė faktas, jog tai yra sėkminga tarptautinė įmonė bei pusės šimto metų pavyzdys – ji įsidarbino „Lidl“ parduotuvės vadove ir paskatino Ernestą taip pat išbandyti savo jėgas darbuotojų atrankoje.

Nors „Lidl“ į Lietuvą atėjo 2016 metais, E. Jankauskienė prie šios organizacijos prisijungė dar 2015 metais, kai įgyti reikiamų žinių išvyko mokymams į Didžiąją Britaniją. Pavaduotoja „Lidl“ pradėjusi dirbti moteris po vos kiek daugiau nei metų tapo parduotuvės vadove ir sėkmingai ja dirba iki šiol.

Kuria pozityvią atmosferą

Parduotuvės vadovė pasakoja, kad pagrindinis jos principas darbe – su darbuotojais elgtis taip, kaip ji norėtų, kad kiti elgtųsi su ja.

„Vadovaujusi šia taisykle ir ji

man padeda. Darbe taip pat visados stengiuosi išklausti savo darbuotojus. Moku būti ir dalykiška, ir pajuokauti: nors esu draugiška, tačiau vis vien reikia laikytis profesionalumo. Kurdamą gerą atmosferą siekiu išlikti pozityvi, nerodyti blogų emocijų: matydami pikta vadovą darbuotojai greitai ims ieškoti darbo kitur“, – įsitikinusi E. Jankauskienė.

Moteris teigia, kad norint gerai sutarti su kolektyvu, prireikia ir psichologinių žinių bei empatijos – matydama, kad darbuotojas yra sudirgęs, jį pirmiausia leidžia jam nu-

„Lidl“ parduotuvė Šiauliuose, Tilžės g. 217.

„Lidl“ parduotuvės Šiauliuose vadovė Ernesta Jankauskienė.

siraminti ir tik tada kalbasi ar duoda nurodymus darbams ir užduotims.

Darbe jaučiasi komfortiškai

Net 9 metus „Lidl“ dirbanti Ernesta save ir kitus ilgesnį laiką dirbančius kolegas juokais vadina dinozaurais ir sako dabar dirbanti itin mėgstamą darbą.

„Aš jaučiuosi gerai ten, kur esu. Su vadovais kalbuosi ir apie tai, kad ateityje galėčiau daryti karjerą bei tapti regiono vadove. Svarbu žinoti ir apie savo karjeros galimybes“, – apie ateitį kalba E. Jankauskienė.

Svarbiausiu dalyku, motyvuojančiu ją ir toliau likti „Lidl“, moteris įvardija įdomų darbą. „Kiekviena diena yra įdomi, vis kitokia, nenuspėjama“, – pastebi ji.

Parduotuvės vadovė, kalbėdama apie artimiausius tikslus ir darbinis planus, teigia, kad jos siekis – sulaukti parduotuvėje kuo daugiau klientų ir užtikrinti jiems malonų apsipirkimą.

Šiauliuose, Tilžės g. 217, esanti parduotuvė „Lidl“, pasak E. Jankauskienės, išsiskiria tuo, kad šioje parduotuvėje lankosi labai įvairūs pirkėjai.

„Mūsų parduotuvės pirkėjai yra labai įvairūs, pavyzdžiui, per pietus užplūsta užkandžius po mokyklos perkantys moksleiviai. Taip pat pastebime, kad čia dažniau apsilanko klientų, išbandančių įvairias naujoves, ragaujančių teminių savaitinių produktus, tokių klientų pirkinį krepšelį dažniausiai būna didesnis. Tai parodo, kad „Lidl“ asortimentas pritaikytas labai įvairiems poreikiams, tad čia sau reikia produktus ras kiekvienas, o mūsų komanda pasistengs, kad tas apsipirkimas būtų greitas, sklandus, o lentynose klientai rastų jiems reikalingus produktus“, – tvirtina ji.

Ši „Lidl“ parduotuvė įsikūrusi Šiauliuose, Tilžės g. 217. Pirkėjai čia kasdien laukiami nuo 7 iki 23 val.

Užs. Nr. 552540

Nominacija „Garbės Rektorė“ skirta Vilgerminai Stonienei

Nacionalinė Trečiojo amžiaus universitetų (TAU) asociacija nominaciją „Garbės Rektorė“ skyrė Vilgerminai Stonienei, buvusiai ilgametei Akmenės TAU prie Akmenės miesto bendruomenės direktorei.

Ši nominacija V. Stonienei turėjo būti įteikta Prezidentūroje praėjusį mėnesį, tačiau nominantė negalėjo nuvykti. Tai pažymintį raštą nominantei įteikė Akmenės rajono savivaldybės meras Vitalijus Mitrofanovas, ceremonijoje dalyvavo Savivaldybės, Akmenės ir Naujosios Akmenės TAU vadovybė.

„Ne kasdien, ne kiekvienam tokie apdovanojimai“, – pabrėžė Naujosios Akmenės TAU rektorė, Nacionalinės TAU asociacijos tarybos narė Rimana Vapšvienė.

Susitikime prisiminta V. Stonienės profesinė ir visuomeninė veikla, išklaudyta jos nuomonė, o vėliau prie puodelio kavos aptarti Akmenės krašto ir čia veikiančių

TAU reikalai. Pasidžiaugta, kad dar vienas rajono miestas, Venta, pageidauja įsteigti TAU.

V. Stonienė išskirtine nominacija pagerbta kaip TAU judėjimo Akmenės rajone pradininkė, aštuonerius metus vadovavusi Akmenės TAU.

Pagal profesiją V. Stonienė – istorijos ir visuomenės mokslų mokytoja, dirbusi keliose Akmenės krašto mokyklose. Nuo 1984 metų V. Stonienė dirbo vadovaujama darba Akmenės bendrojo lavinimo mokykloje, parengė tuomet Akmenės vidurinę mokyklą akredituoti į gimnaziją, įvykdė pastatų renovavimo ir pritaikymo ugdymo procesui projektus. 1997–2004 metais V. Stonienė buvo Akmenės rajono savivaldybės tarybos narė, 2015-aisiais apdovanota ženklu „Už nuopelnus Akmenės rajonui“.

Parengta pagal Akmenės rajono tarybos inf.

Nominacija „Garbės Rektorė“ pažymintį raštą Vilgerminai Stonienei įteikė Akmenės rajono savivaldybės meras Vitalijus Mitrofanovas.

Istorikės paskaitoje – diplomatų Lozoraičių gyvenimas ir veikla

Balandžio 23 dieną Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešojoje bibliotekoje istorikė dr. Vilma Bukaitė skaitė paskaitą „Diplomatai Lozoraičiai: nuo laisvės iki vilties ir atgal“.

XX a. Lietuvos diplomatijos istoriją tyrinėjanti dr. V. Bukaitė paskaitoje pasidalijo naujausiais atradimais, leidžiančiais artimiau susipažinti su diplomatų Lozoraičių šeima, pradėjusia Lietuvos diplomatinės tarnybos darbą dar 1918 m. ir tapusia vienu iš nepriklausomos Lietuvos simbolių.

Istorikė kalbėjo apie Lozoraičių gyvenimą ir veiklą, atskleidė, kaip Lozoraičių darbo laikotarpiu keitėsi Lietuvos tarptautinės veiklos ribos, kokie sumanymai liko neįgyvendinti, kaip Lozoraičiai prisidėjo 1990 metais Lietuvai atkuriant valstybingumą.

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos Seimas 2024-uosius paskelbė Diplomatai Lozoraičių metais. Paskaita apie diplomatų Lozoraičių dinastiją per Lietuvą keliauja Užsienio reikalų ministerijos iniciatyva, bendradarbiaujant su apskričių bibliotekomis.

1923 m. Stasys Lozoraitis vyresnysis, sukūręs šeimą su Vinceneta Matulaityte, pasirinko darbą Lietuvos diplomatinėje tarnyboje. 1934 m. jis pradėjo vadovauti Užsienio reikalų ministerijai ir ėjo šias pareigas ketverius metus, svarbiu politinės įtampos didėjimo Europoje laikotarpiu. Vėliau

Istorikė dr. Vilma Bukaitė skaitė paskaitą „Diplomatai Lozoraičiai: nuo laisvės iki vilties ir atgal“.

pareigas perėmus Juozui Urbšui, S. Lozoraitis pradėjo vadovauti pasiuntinybei Italijoje. Išvykimas į Romą 1939 m. birželį buvo lemtingas – prasidėjo Antrasis pasaulinis karas, vėliau Lietuvą užgrobė totalitarinės valstybės. Prezidento A. Smetonos įgaliojtas J. Urbšys spėjo paskirti S. Lozoraitį vienintelės okupacijos sąlygomis veikusios valstybės institucijos – Lietuvos diplomatinės tarnybos – vadovu.

Padedamas žmonos ir sūnų Stasio ir Kazio, S. Lozoraitis vyresnysis kartu su kolegomis lietuvių diplomatais atkakliai, iki pat mirties, veikė tvirtai tikėdamas, kad SSRS subyrės, o Lietuva atkurs savo Nepriklausomybę. Į diplomatinę veiklą jau po Antrojo pasaulinio karo įsitraukė ir jo vaikai. Lietuvos persitvarkymo Sąjūdžiui

pradėjus veiklą, jie buvo jauniausi išeivijoje veikusios Lietuvos diplomatinės tarnybos bendradarbiai. Lietuvai atkūrus nepriklausomybę, tėvo siekius padėję įgyvendinti sūnūs tapo profesionaliausiais Lietuvos diplomatais. Stasys Lozoraitis jaunesnysis 1993 m. dalyvavo Prezidento rinkimuose, vadovavo ambasada JAV, vėliau – ambasada Italijoje, o jo brolis Kazys net dvylika metų, iki 2004-ųjų, buvo ambasadoriumi prie Šventojo Sosto.

Energingas, charizmatiškas, profesionalus diplomatus Lozoraičius padės geriau pažinti nuotraukos ir dokumentai, jų šeimos pastangomis saugomi Lietuvoje.

Parengta pagal LR užsienio reikalų ministerijos inf.